

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32CoE/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516203471
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2516203471.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Daniel Ilavský a členov senátu: JUDr. Róbert Foltán a JUDr. Peter Duman v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, adresa sídla Bratislava, Pajštúnska 5 zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, adresa sídla Bratislava, Pajštúnska 5 proti povinným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu C., D. X. apríla XXX/XX, 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu C., ul. X. apríla XXX/XX, 3/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu C., D. X. apríla XXX/XX, o vymoženie 12.011,73 eur s prísl., na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany, č. k. 14Er/363/2016-76 zo 4. júna 2021, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie v časti II. výroku sa potvrdzuje.

Odvolanie oprávneného v časti III. výroku sa o d m i e t a.

Povinnému 2/, 3/ a súdnemu exekútorovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. zastavil exekúciu proti povinnému 1/, II. zastavil exekúciu proti povinným 2/, 3/ a III. oprávneného zaviazal povinnosťou uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 453,67 eur do troch dní od dňa právoplatnosti uznesenia.

Na odôvodnenie napadnutej časti (výroku II., III.) uviedol, že s ohľadom na obsah exekútorského spisu sú naplnené podmienky § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O trovách exekučného konania rozhodol podľa § 203 ods. 2 Ex. por.

Proti tomuto rozhodnutiu, voči výroku o zastavení exekúcie vo vzťahu k povinným 2/, 3/ a súvisiacim výrokom III. o trovách exekučného konania podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Poukázal na to, že jemu ako oprávnenému subjektu nebol zo strany súdneho exekútora doručený návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného 2/, 3/, t. j. nemal možnosť sa k nemu vyjadriť. Návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti považuje za predčasný. Exekučné konanie sa nevedie tak dlhú dobu, aby bol tento záver relevantný. U oboch povinných ide o osoby v produktívnom veku, ktoré v súčasnosti nie sú v konkurznom resp. oddlžovacom konaní, nejde o bezdomovcov, ani o osoby vyššieho veku či osoby inak znevýhodnené, aby bolo možné bez ďalšieho vysloviť definitívny záver o ich nemajetnosti. Zdôraznil, že súdny exekútor nevykonal všetky úkony, ktoré prichádzajú do úvahy za účelom zisťovania majetku povinných 2/, 3/. Súdny exekútor mal v exekúcii pokračovať, priebežne v určitých intervaloch zisťovať majetkové pomery, predovšetkým zisťovať možné

získanie príjmu povinných. Svoje argumenty oprel o uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoE/358/2016, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/07 a I. ÚS 33/2012.

Súdny exekútor vo vyjadrení navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Napadnuté uznesenie je dostatočne odôvodnené a je vecne správne. Z obsahu exekučného spisu je dostatočne preukázané, že nie je predpoklad uspokojenia pohľadávky oprávneného, nakoľko majetok povinných 2/, 3/ nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie.

Odvolačný súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní oprávneného podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), účinného od 01.07.2016, v súlade s § 470 ods. 1, 2 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 9a Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného proti výroku II. napadnutého uznesenia nie je dôvodné.

Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že pôvodný oprávnený podal dňa 13.06.2016 návrh na vykonanie exekúcie voči povinným na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 15C/175/2014-37 z 27.októbra 2015, ktorým bola povinným uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (Prvá stavebná sporiteľňa, a. s.) sumu 12.043,37 eur s prísl., spolu s trovami konania 722,50 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatným žalovaným. Dňa 04.07.2016 exekučný súd vydal poverenie pre súdneho exekútora.

Dňa 16.03.2020 bol exekučnému súdu doručený návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu nemajetnosti povinných 2/, 3/. Uviedol, že z dôvodu zistenej nemajetnosti povinných 2/, 3/ nie je exekúciu možné vykonať. Ďalšie pokračovanie v exekúcii by bolo neehospodárne, v rozpore so zásadou účelnosti a prinieslo by iba neúčelné vynakladanie výdavkov a zvyšovanie trov exekúcie. Poukázal na to, že od roku 2016 šetrením nebol zistený žiaden majetok podliehajúci exekúcii, nebola vymáhaná žiadna suma z vymáhanej istiny. Opakované šetrenia majetkových pomerov boli s negatívnym výsledkom. Svoj návrh podporil s odkazom na rozsiahlu rozhodovacia prax všeobecných súdov na všetkých stupňoch, vrátane Ústavného súdu SR.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Z citovaného ustanovenia celkom zreteľne vyplýva, že pre rozhodnutie súdu o zastavení, resp. nezastavení exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania. Súd môže prihliadať len na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, a nie na skutočnosti domnelé či tie, ktoré sa s určitou pravdepodobnosťou môžu v budúcnosti vyskytnúť. Citované ustanovenie neustanovuje ako podmienku zastavenia exekúcie to, že nemožno očakávať, že povinný určitý majetok nadobudne v blízkej budúcnosti. Naopak, výslovne sa v ňom ustanovuje, že majetok povinného v súčasnosti nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Nie je preto možné vziať do úvahy prípadnú zmenu majetkových pomerov povinného v budúcnosti, ktorá je teoreticky možná vždy. Súd pritom vychádza zásadne zo zistení súdneho exekútora. Oprávnený samozrejme môže preukázať, že zistenia súdneho exekútora sú nedostatočné alebo nesprávne, teda že povinný v skutočnosti má majetok, ktorý postačuje aspoň na trovy exekúcie, a v exekúcii tak treba pokračovať.

V prerokúvanej veci sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v rámci exekučného konania boli vykonané všetky úkony smerujúce k zisteniu majetku povinných 2/, 3/. Nimi bolo dostatočne zistené, že povinný 2/ nemá žiaden nehnuteľný majetok, nemá zriadený účet v žiadnej banke, nevlastní žiadne motorové vozidlo. V Sociálnej poisťovni nie je vedený ako zamestnanec ani ako SZČO. Nie je poberateľom dávok ani dôchodku. Sú na neho vedené tri exekúcie. Čo sa týka povinného 3/ taktiež nemá vedené žiadne účty v bankách, nie je vlastníkom nehnuteľného majetku. Je vlastníkom motorového vozidla, rok výroby 2002, na ktoré prechádza blokácia. Je na neho vedených jedenásť exekúcií,

v Sociálnej poisťovni je vedený ako SZČO, avšak nie je poberateľom dávok ani dôchodku. Dlhodobo si neplní odvodové povinnosti. Záväzok voči sociálnej poisťovni predstavuje 4.522,53 eur. Vzhľadom na to je správny záver, že nie je z čoho uspokojiť pohľadávku oprávneného, ani len trovy exekúcie.

Odvolačný súd v tejto veci poukazuje na návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ako aj pripojený spis súdneho exekútora, z ktorých nesporne vyplýva, že povinný subjekt (povinný 2/,3/) nedisponuje majetkom, aby bolo pokračovanie v exekúcii dôvodné. Skutočnosti vo vzťahu k majetkovým pomerom povinného 2/, 3/, zistené súdnym exekútorom nasvedčujú tomu, že pokračovanie v exekúcii nie je hospodárne, a to aj napriek nesúhlasu oprávneného so zastavením exekúcie a viedlo by iba k nedôvodnému navyšovaniu nákladov a trov exekúcie, ktoré by v konečnom dôsledku znášal oprávnený.

Odvolačný súd poukazuje tiež na skutočnosť, že oprávnený v podanom odvolaní nenamietal, že zistenia súdneho exekútora nevychádzajú z reálneho stavu, nepreukázal existenciu majetku povinných 2/, 3/ či to, že má vedomosť o tom, že minimálne jeden z povinných poberá nejaký príjem, je zamestnaný a pod., ale odvolanie je založené iba na teoretickom tvrdení o možnosti nadobudnúť majetok v budúcnosti, resp. s odkazom na nedostatočnú dĺžku exekučného konania. Táto hypotetická možnosť tak na zmenu záveru o nevyhnutnosti zastavenia exekúcie nepostačuje.

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie exekučného súdu je založené na dostatočne zistenom skutkovom stave vo vzťahu k majetkovým pomerom povinného subjektu, rozhodnutie je primerane odôvodnené a vyplývajú z neho rozhodujúce skutočnosti na preukázanie záveru o nemajetnosti povinnej osoby, čo bolo dostatočne preukázané šetrením súdneho exekútora.

Nemožno sa stotožniť ani s námietkami oprávneného, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je strohé a nepreskúmateľné, odvolačný súd dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

Odvolačný súd nad rámec dodáva, že súčasťou práva na výkon súdnych rozhodnutí nie je aj právo na to, aby pohľadávka oprávneného bola skutočne vymožiteľná, ani na to, aby sa viedlo exekučné konanie bez ohľadu na majetkové pomery povinného alebo náklady, ktoré spôsobuje. Podstatou práva na nútený výkon rozhodnutí, aby štát efektívne dopomohol oprávnenému k vymoženiu jeho nároku, ak je to možné. Ani zákon, ani ústava, ani štát však nemôžu zabezpečiť skutočnú vymožiteľnosť pohľadávky proti nemajetnému povinnému. Preto vyššie zaujatý výklad § 57 ods. 1 písm. h) Ex. por. nemožno považovať za ústavne nekonformný.

Odvolačný súd preto vecne správne uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP potvrdil (výrok II).

Povinný v rámci odvolania napadol aj výrok III., ktorým súd prvej inštancie uložil mu povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 453,67 eur. Pokiaľ ide o výrok III. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi, novela Exekučného poriadku účinná od 1. novembra 2013 (zákon č. 299/2013 Z. z.) tak zrušila prípustnosť samostatného odvolania proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku. V dôsledku zmeny vykonanej v § 58 ods. 6 Ex. por. účinne od 1. novembra 2013 tak

Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku ani iného predpisu nepripúšťa podať odvolanie proti výroku o trovách exekúcie. Vzhľadom na uvedené, odvolaciu súdu nezostalo nič iné, len odvolanie v tejto časti odmietnuť (§ 386 písm. c/ CSP). Odvolací súd záverom dodáva, že súdny exekútor podaním zo dňa 05.11.2021, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.11.2021, oznámil, že oprávnený dňa 01.07.2021 uhradil na účet súdneho exekútora trovy exekúcie vo výške 453,67 eur.

V odvolacom konaní mali plný úspech povinní 2/, 3/ a v zmysle § 255 ods. 1 CSP majú právo na náhradu trov odvolacieho konania. V prejednávanej veci však povinným 2/, 3/ v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, preto im ich náhradu odvolací súd nepriznal (§ 255 ods. 1 CSP a contrario, čl. 4 ods. 1 CSP). Odvolací súd nepriznal ani súdnemu exekútorovi náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko ich nežiadal priznať.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (3 : 0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu dovolanie nie je prípustné.